

PWKZ.R.4190-14/2257-2/2007
Nr rejestru zabytków: **A – 1815**

POLECONY ZA ZWROTNYM POTWIERDZENIEM ODBIORU

DECYZJA
w sprawie wpisu do rejestru zabytków

Na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. b art. 9 ust. 1 i 2, art. 89 pkt 2, art. 91 ust. 4 pkt 4 Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162 poz. 1568 z późniejszymi zmianami) oraz art. 104 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98 poz. 1071 z późniejszymi zmianami), w wyniku postępowania administracyjnego prowadzonego z urzędu przez Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Gdańsku

o r z e k a m:

wpisać do rejestru zabytków województwa pomorskiego
pod numerem rejestru

A - 1815

następujący zabytek:

**historyczny układ urbanistyczny śródmieścia Gdyni
utworzony przez sieć ulic, układ parcelacyjny i zabudowę
określony trzema głównymi fazami osadniczymi:**

- **wiejską - obejmującą zespół dawnego siedliska rybacko-wiejskiego czytelny w ciągu ul. Portowej, Starowiejskiej wraz z Placem Kaszubskim, Placem Konstytucji i fragmentem ul. Wójta Radtkiego**
- **letniskową - zachowaną w obrębie Skweru Kościuszki i ul. 10 Lutego**
- **miejską - z częścią reprezentacyjną otwartą na morze, wyznaczoną główną osią na przedłużeniu ul. 10 Lutego, przez Skwer Kościuszki i Aleję Jana Pawła II oraz z częścią mieszkalno-handlową obejmującą ul. Świętojańską, Starowiejską, Portową, 10 Lutego, Skwerem Kościuszki i Placem Kaszubskim**

w granicach zaznaczonych kolorem czerwonym na mapie stanowiącej integralną część decyzji, na której:

1. granica południowa prowadzi:

- pn. krawędzią jezdni fragmentu Alei Marszałka J. Piłsudskiego – od skrzyżowania z ul. Władysława IV do wsch. granicy działki nr 658/418 (KM56)

2. granica wschodnia prowadzi:

- fragmentem wsch. granicy działki nr 658/418 (KM 56), wsch. i fragmentem pn. granicy działki nr 1162/415 (KM 56), od pd.-wsch. narożnika działki 823/7 (KM56) do pd.-wsch. narożnika działki nr 1021/416 (KM 56), następnie wsch., pn. i wsch. granicą tej działki, fragmentem pd. oraz zach. granicą działki nr 588/2 (KM 56), zach. granicą działek nr 633/416, 632/530 (KM 56), następnie przedłużeniem działki 632/530 (KM 56) do pn. krawędzi fragmentu jezdni ul. I Armii WP
- pn. krawędzią jezdni fragmentu ul. I Armii WP, wsch. krawędzią jezdni fragmentu ul. Słowackiego do skrzyżowania z ul. Żwirki i Wigury
- fragmentem pn. granicy działki nr 168 (KM 56), zach. krawędzią działki nr 230 i nr 237 (KM 55), fragmentem pd. i wsch. granic działki nr 239 (KM 55), wsch. granicami działek nr 240, 241, 528/242 i 173 (KM 55), fragmentem pn. krawędzi działki nr 173 (KM55), aż do wsch. krawędzi jezdni fragmentu Placu Grunwaldzkiego i dalej tą krawędzią na pn.

- pd. krawędzią fragmentu jezdni ul. Armii Krajowej, wsch. granicami działek nr 153, 613/129, 750/129 i 749/129 (KM 55), od pn.-wsch. narożnika działki 749/129 (KM 55) linią prostą do pd.-wsch. narożnika działki nr 668/150 (KM 55), następnie wsch. granicą tej działki
- pd. krawędzią jezdni fragmentu ul. Zygmuntowskiej do pd. krawędzi działki nr 760/150 (KM 55), następnie pd. i wsch. krawędzią tej działki, wsch. granicą działki nr 758/142 (KM 55), przedłużeniem tej granicy do pd. krawędzi pd. jezdni fragmentu Skweru Kościuszki i dalej krawędzią tej jezdni, pd. krawędzią jezdni Al. Jana Pawła II, zach. granicą działki nr 66/2 (KM 134) oraz wsch. granicami działek nr 146, 148 (KM 55)
- od pn.-wsch. narożnika działki nr 189 (KM 55) do pd.-zach. narożnika działki nr 23/10 (KM 134) i pd. krawędzią działek nr 23/10 i nr 40/1 (KM 134), pd. granicą działki nr 26/1- Falochron Południowy (KM 134) i nr 31/7 (KM136), pd. i wsch. granicą działki nr 29/2 – Falochron Wschodni (KM 136), wsch. pd. i wsch. granicą działki nr 22/2 (KM 136), wsch. i pn. granicą działki nr 21/2 (KM 136), pd. granicą i fragmentem zach. granicy działki nr 35/1 (KM 134), pd. granicą działki nr 61/1 (KM 134), pd. granicami działek nr 63/2 i 65/2 (KM 134), od wsch. narożnika działki nr 65/2 do pd.-wsch. narożnika działki nr 5 (KM 134), pd. granicą działki nr 5 (KM 134)
- wsch. granicą jezdni fragmentu ul. Waszyngtona, pn. krawędzią jezdni fragmentu ul. Derdowskiego, wsch. krawędzią jezdni fragmentu ul. Żeromskiego do skrzyżowania z ul. Św. Piotra

3. granica północna prowadzi:

- pd. krawędzią jezdni fragmentu ul. Św. Piotra do skrzyżowania z ul. Portową i Węglową
- pd. krawędzią jezdni ul. Wendy do zach. granicy działki nr 940/109 (KM 54), pn. granicą działki nr 1078/109 (KM 54), pn.-zach i pd.-zach granicą działki nr 1080/95 (KM 54), wsch. granicą działki nr 1211 (KM 54)
- po przecięciu ul. Jana z Kolna, wsch. granicą działki nr 64, wsch. i fragmentem pd. granicy działki nr 652/90, wsch. granicą działki nr 650/90 (KM 54) do pn. krawędzi jezdni ul. Wójta Radtkego
- pn. krawędzią jezdni ul. Wójta Radtkego na wschód do ul. 3 Maja, na północ wsch. krawędzią jezdni fragmentu ul. 3 Maja, na zachód pd. krawędzią jezdni fragmentu ul. Jana z Kolna
- pn. granicą działki nr 404/7 (KM 53), pd.-wsch. granicą działki nr 533/6, pn.-wsch. granicą działki nr 534/6 (KM 53), pn.-wsch. granicą działki nr 534/6 i 528/5 (KM 53) fragmentem pd.-wsch. granicy działki nr 536/4 (KM 54), następnie prostopadle do pd.-zach. elewacji budynku dworca kolejowego, wzdłuż tej elewacji i elewacji pn.-zach budynku dworca kolejowego, pd.-zach. granicą łącznika i pd.-zach. elewacją budynku dworca kolei podmiejskiej

4. granica zachodnia prowadzi:

- wsch. krawędzią nasypu kolejowego do pd. krawędzi pn. jezdni fragmentu ul. 10 Lutego, w tym pd. granicą działki nr 72 (KM 53), pd. krawędzią pn. jezdni fragmentu ul. 10 Lutego
- zach. granicami działek nr 698/78 i 960/78 (KM 53), pd.-zach. granicą działki nr 960/78 (KM 53), przecinając działki nr 511/80 i 969/84 (KM 53), do pd.-zach. narożnika działki nr 512/84 (KM 53), fragmentem pd. granicy tej działki do zach. granicy działki 968/84 (KM 53), zach. granicą tej działki i jej przedłużeniem do pd. krawędzi jezdni ul. Batorego
- pd. krawędzią jezdni ul. Batorego, przecinając ul. Ks. Jastaka i ul. Władysława IV, do zach. krawędzi jezdni ul. Abrahama, następnie zach. krawędzią wzdłuż całej ulicy (wraz z zatoczkami parkingowymi) do pd. granicy działki nr 988/43 (KM 58), dalej do wsch. krawędzi wsch. jezdni ul. Władysława IV i wzdłuż tej ulicy do skrzyżowania z Aleją Marszałka J. Piłsudskiego.

UZASADNIENIE DECYZJI

Postępowanie administracyjne w przedmiotowej sprawie zostało wszczęte z urzędu w dniu 02.04.2007 r. (PWKZ.R.4190-14/2257/2007) poprzez obwieszczenie publiczne na zasadzie art. 94 Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 162 poz.1568 z późniejszymi zmianami) oraz art. 49, w związku z art. 61 § 1 i 4 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 z późniejszymi zmianami). Obwieszczenie zostało wywieszane w siedzibie PWKZ w Gdańsku, na tablicy ogłoszeń, i na stronie internetowej WUOZ w Gdańsku (www.ochronazabytkow.gda.pl), w siedzibie Urzędu Miasta Gdyni, na tablicy ogłoszeń i na stronie internetowej oraz opublikowane w dzienniku *Rzeczpospolita* w dniu 17.04.2007 r. W obwieszczeniu podano także termin i miejsce komisji w sprawie ustalenia zakresu wpisu do rejestru terenu śródmieścia Gdyni.

Zgodnie z treścią art. 28 KPA przymiot strony niniejszego postępowania przysługuje właścicielom nieruchomości i użytkownikom wieczystym gruntów, znajdujących się na terenie objętym wpisem.

W dniu 16.05.2007 r. odbyła się zapowiedziana w obwieszczeniu komisja, w trakcie której:

- przedstawiono stronom postępowania zasadność wpisu do rejestru zabytków historycznego śródmieścia Gdyni
- okazano planszę z wyrysowanym zakresem terytorialnym wpisu
- przeprowadzono oględziny przebiegu granic w terenie
- zebrano uwagi i informacje na przedmiotowy temat oraz udzielono wyjaśnień w niniejszej sprawie, które zostały zamieszczone w protokole podpisanym przez uczestników spotkania.

Następnie w dniu 03.07.2007 r. zawiadomiono obwieszczeniem o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w sprawie wpisania do rejestru zabytków historycznego zespołu śródmieścia Gdyni. Obwieszczenie ukazało się na tablicy ogłoszeń i na stronie internetowej WUOZ w Gdańsku, tablicy ogłoszeń i stronie internetowej Urzędu Miasta w Gdyni oraz w dzienniku *Rzeczpospolita*.

W dniach od 05.07.2007 r. do 18.07.2007 r. w siedzibie WUOZ w Gdańsku, w godzinach od 8.00 do 15.30, wyłożono do wglądu materiał dowodowy niezbędny do rozstrzygnięcia sprawy wszczętej z urzędu. Organ przeprowadził postępowanie dowodowe w celu udokumentowania wartości naukowych, historycznych i artystycznych, stosownie do art. 3 ust 1 Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Podstawą tego rozpoznania jest wykonana w 2006 r. przez *prof. Marię Jolantę Sołtysik - Ekspertyza dotycząca walorów kulturowych zabytkowego zespołu urbanistycznego śródmieścia Gdyni*. Ponadto oparto się na następujących opracowaniach: **1.** *Maria Jolanta Sołtysik, Gdynia miasto dwudziestolecia międzywojennego. Urbanistyka i architektura, Warszawa 1993*; **2.** *Sławomir Kitowski, Gdynia. Miasto z morza i marzeń, Gdynia 1997*; **3.** *Maria Jolanta Sołtysik, Na styku dwóch epok. Architektura gdyńskich kamienic okresu międzywojennego, Gdynia 2003*.

W świetle zebranych materiałów dowodowych ustalono jak niżej.

Historyczny układ urbanistyczny śródmieścia Gdyni powstał w wyniku nawarstwień lokacyjnych, z których najstarsze, związane z wsią Gdynia, pochodzi z połowy XIV w., kolejne łączone z fazą letniska datowane jest na początek XX w., natomiast ukształtowanie ośrodka miejskiego nastąpiło w latach 1926-1939.

Gdynia, wieś o charakterze rolniczo-rybackim, do czasów rozbiorów stanowiąca uposażenie zakonu kartuzów w Kartuzach, otrzymała lokację na prawie chełmińskim w 1362 r. W ówczesnym układzie przestrzennym zabudowa skupiona była przy drodze wiejskiej, której bieg czytelny jest obecnie we wsch. i zach. odcinku ul. Starowiejskiej. Wzdłuż tego traktu przeprowadzono regulację parcel, a na przecięciu z tzw. drogą oksywską wytyczono plac, rozszerzony stopniowo w dzisiejszy Plac Kaszubski. Regularny układ siedliskowy przetrwał do końca XIX w., nadal wyrazista jest jego granica wsch. oparta o wspomnianą drogę oksywską, wzdłuż której poprowadzono ul. Świętojańską i ul. Portową. Z okresu wiejskiego Gdyni przetrwało niewiele budynków. Zachowane, pochodzące już z XIX w., stanowią ceglana, ulepszoną wersję chałupy rybackiej. Należą do nich dom Skwierczów przy ul. Starowiejskiej 30 (tzw. dom Abrahama), budynki przy ul. Starowiejskiej 10 a i Placu Kaszubskim 7 a/b, budynek gospodarczy przy ul. Starowiejskiej 58 a oraz zabudowania rybackie przy ul. Żeromskiego.

Letnisko i kąpielisko morskie Gdynia związane było z powstaniem w 1904 r. Domu Kuracyjnego i łazienek wzniesionych w obrębie dzisiejszego Skweru Kościuszki. Zabudowania kuracyjne łączyła z przystankiem kolejowym obsadzona drzewami Aleja Kuracyjna, wytyczona prosto w kierunku zach., dając początek obecnej ul. 10 Lutego. Pierzeje ulicy tworzyła luźna zabudowa złożona z piętrowych domów otoczonych ogrodami, z których zachowały się obiekty zlokalizowane przy ul. 10 Lutego, m.in. dom nr 2 wójta Radtkego, a także budynki nr 4, 6, 18 i 29 a. Wśród budowli wzniesionych w końcowym okresie tego etapu rozwoju Gdyni, już po zakończeniu I wojny światowej, wymienić należy kościół parafialny p.w. NMP przy ul. Świętojańskiej, a także Hotel „Polska Riwiera”, czy ówczesny dworzec kolejowy.

Jednak dopiero w ramach inwestycji podjętych w czasach II Rzeczypospolitej, gdy w pn. części doliny gdyńskiej ruszyła budowa portu morskiego, w części pd. rozpoczęto wznoszenie nowoczesnego miasta, które prawa miejskie otrzymało w 1926 r. Miasto realizowano według planów urbanistycznych z lat 1926, 1928-31 i 1936, chociaż kilkakrotnie modyfikowanych, zawsze projektowanych dalekosiężnie i z rozmachem. Kompozycyjnie opierało się na historycznych korzeniach, gdyż sieć ulic założona na osi wsch.-zach. nawiązywała do przebiegu uregulowanej drogi wiejskiej i Alei Kuracyjnej, natomiast na osi pn.-pd. do dawnej drogi oksywskiej. Ulice wyznaczały regularne bloki budowlane o zwartej zabudowie zaprojektowanej proporcjonalnie do szerokości traktów, z których główne uzyskały perspektywiczne otwarcie na miejskie place – Plac Kaszubski, Skwer Kościuszki czy Plac Konstytucji.

W układzie przestrzennym Gdyni najważniejszą rolę przewidziano dla dzielnicy reprezentacyjnej, której projekt ukończono w 1932 r., a realizację przerwała wojna. Głównym jej elementem kompozycyjnym była

szeroka aleja, obecna Aleja Jana Pawła II, posadowiona na nowo wybudowanym Molo Południowym, zlokalizowanym na przedłużeniu ul.10 Lutego i Skweru Kościuszki. Zakończenie alei otwartym placem tuż nad wodą, a także włączenie w obręb kompozycji Basenu Żeglarskiego, wiązało strukturę miejską z przestrzenią Zatoki Gdańskiej, co miało znaczenie symboliczne w określeniu charakteru miasta jako otwartego na morze. Z licznych budynków reprezentacyjnych zaprojektowanych dla tej dzielnicy, ukończono tylko dwa: Stację Morską, obecnie Morski Instytut Rybacki z Muzeum Oceanograficznym oraz Dom Żeglarza Polskiego dzisiejszy Wydział Nawigacji Akademii Morskiej.

Elementem głównej osi miejskiej stała się także ulica 10 Lutego, której zabudowę tworzyły gmachy użyteczności publicznej i wielkomiejskie kamienice. Obiekty publiczne prezentowały zarówno formy historyzujące – m.in. oddział Banku Polskiego czy Szkoły Powszechnej nr 1, jak również powstałe pod wpływem coraz popularniejszego wówczas modernizmu - np. bryła Urzędu Poczto-Telegraficznego, czy funkcjonalizmu – np. siedziba Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Pracowników Umysłowych.

Pozostałe, liczne siedziby biur i urzędów rozmieszczone w obrębie miasta, lokalizowane w eksponowanych miejscach, zadecydowały o charakterze wielkomiejskim Gdyni. Tworzyły dominanty przestrzenne w zwartej zabudowie np. nowy gmach Komisariatu Rządu, obecnie siedziba Urzędu Miasta przy Al. Marszałka Piłsudskiego 52/54, budynek Sądu Okręgowego przy Placu Konstytucji 5, obiekty biurowe firmy Paged przy ul. Świętojańskiej 44 czy Izby Arbitrażowej Bawełny przy ul. Derdowskiego 9, jak również stanowiły ekspozycje wolno stojących obiektów – np. Hala Targowa czy Dom Marynarza Szwedzkiego.

Tkanek miasta tworzyły przede wszystkim wysoko standardowe kamienice wznoszone w dzielnicy mieszkaniowo-handlowej, wzdłuż ul. Świętojańskiej, Starowiejskiej, Portowej czy Abrahama. Pierwotnie budynki liczyły do czterech, następnie do pięciu kondygnacji, a w 2 połowie lat trzydziestych dopuszczono kolejną, charakterystycznie cofniętą kondygnację, tworzącą rodzaj tarasu. Przyziemia kamienic przeznaczono początkowo na niewielkie placówki handlowe, stopniowo rozwijały się w nich pasáže handlowe, domy towarowe czy kawiarnie. Formy architektoniczne prezentowały przeobrażenia stylowe, jakie dokonały się na przełomie lat dwudziestych i trzydziestych XX w. w budownictwie miejskim. Wszystkie obiekty to kamienice wielkomiejskie o starannej formie architektonicznej, reprezentujące ówczesną różnorodność stylową od historyzmu do funkcjonalizmu. Wśród kamienic o formach historyzujących wznoszonych głównie pod koniec lat dwudziestych, można wymienić budynki: ul. Abrahama 25 – o jeszcze małomiasteczkowym charakterze, ul. Portową 4 i 8, Plac Kaszubski 5, ul. Świętojańską 9, 10, 14, 16, 54, 74 czy ul. Starowiejską 11. Do grupy najciekawszych realizacji z okresu wczesnego funkcjonalizmu z początku lat trzydziestych należą kubiczne bryły domów przy ul. Świętojańskiej 33/35, 59, 78a czy 87, Placu Kaszubskim 1, ul. 10 Lutego 35/35 a, ul. Starowiejskiej 17 oraz reprezentujące formy opływowe budynki przy ul. Starowiejskiej 7, ul. 10 Lutego 32 czy przy Skwerze Kościuszki 10/12; późny funkcjonalizm reprezentują obiekty o formach kubicznych przy ul. Świętojańskiej 23, 36, 42, 57, ul. 10 Lutego 3 i 5, 3 Maja 21, a także opływowe kompozycje domów w tzw. stylisycie okrętowej przy ul. Świętojańskiej 68, 89, 122, ul. 3 Maja 27-31 czy ul. Abrahama 41. Projekty stanowiły dzieła przedstawicieli najlepszych szkół architektonicznych – warszawskiej i lwowskiej, wypracowane w oparciu o najnowsze wówczas trendy w architekturze, wzbogacone o katalog charakterystycznych detali z kręgu Art Deco, a następnie funkcjonalizmu. Różnorodność i skala realizacji w krótkim, jak na powstanie miasta, czasie, łączących wyrazisty sposób kształtowania brył budynków z bogactwem elementów w rodzaju balkonów, wykuszy, przeszklonych narożników, form otworów okiennych, jak również sposób opracowania i kolorystyka płaszczyzny elewacji, a także bogaty detal dekoracyjny, **zadecydowały o indywidualnym charakterze wizerunku miasta, które stało się urbanistyczno-architektoniczną wizytówką II Rzeczypospolitej.**

W latach czterdziestych i pięćdziesiątych w śródmieściu Gdyni powstawały nadal interesujące obiekty, zapowiadające pojawienie się kolejnego przełomu w ówczesnej stylisycie architektonicznej. Masywny gmach YMKI przy ul. Żeromskiego 26 i wojskowy zespół mieszkaniowy przy ul. Pułaskiego 3/5, nawiązują jeszcze do form funkcjonalizmu. Natomiast gmach dworca kolejowego przy Placu Konstytucji 3, pod względem kształtowania bryły jak i w zakresie bogatego wystroju wnętrza, prezentuje już najlepsze osiągnięcia socrealizmu.

Historyczny układ urbanistyczny śródmieścia Gdyni sięga korzeniami małej wsi rybackiej o średniowiecznej tradycji osadniczej, która na początku XX w. stając się modnym letniskiem, otrzymała w połowie lat 20-tych tegoż stulecia, niepowtarzalną szansę przeobrażenia w nowoczesne miasto u boku prężnego portu morskiego. Plany rozwojowe Gdyni wprowadzane z rozmachem i z dalekosiężną perspektywą, umiejętnie powiązały elementy przestrzenne wcześniejszych faz historycznych z najnowszymi trendami w ówczesnej urbanisycie i architekturze. W rezultacie strukturę dzisiejszego śródmieścia charakteryzuje różnorodność materialnego dziedzictwa od domów rybackich po nowoczesne, wielkomiejskie kamienice, a główna oś kompozycyjna wiąże przestrzeń miejską z wodami Zatoki Gdańskiej i Bałtyku. **Tym samym**

historyczne śródmieście Gdyni jawi się jako jedyna i niepowtarzalna realizacja nadmorskiego miasta, nie tylko w kontekście lokalnym, czy ogólnopolskim, stanowiąc symbol osiągnięć II Rzeczypospolitej lecz również na płaszczyźnie międzynarodowej myśli urbanistycznej.

Ochrona konserwatorska najcenniejszych obiektów z terenu śródmieścia Gdyni ma długoletnią tradycję, w jej ramach zostały wpisane indywidualnie do rejestru zabytków następujące budowle:

1. Kościół p.w. NMP, ul. Świętojańska 29/31, nr rejestru 896, nowy 1049; 2. Dom Żeglarza Polskiego, ob. Wydział Nawigacyjny AM, Aleja Jana Pawła II 3, nr rejestru 991, nowy 1150; 3. Dom Marynarza Szwedzkiego, ul. Jana z Kolna 25, nr rejestru 1004, nowy 1155; 4. Dom Wójta Radtkego, ul. 10 Lutego 2, nr rejestru 1157, nowy 1610; 5. Bank Polski, ul. 10 Lutego 20/22, nr rejestru 906, nowy 1061; 6. Siedziba Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, ul. 10 Lutego 24, nr rejestru 492, nowy 618; 7. Dom mieszkalny Funduszu Emerytalnego BGK, ul. 3 Maja 27-31, nr rejestru 890, nowy 1036; 8. Willa Szczęść Boże, ul. I Armii Wojska Polskiego 6, nr rejestru 892, nowy 1038; 9. Dom wiejski, Plac Kaszubski 7 a/b, nr rejestru 1262, nowy 1768; 10. Gmach Sądu, Plac Konstytucji 5, nr rejestru 1034, nowy 1258; 11. Kamienica Wojewskiej, ul. Portowa 4, nr rejestru 1248, nowy 1752; 12. Kamienica Pręczkowskiego, Skwer Kościuszki 10/12, nr rejestru 1159, nowy 1617; 13. Kamienica Jurkowskiego, Skwer Kościuszki 16, nr rejestru 882, nowy 1028; 14. Hotel Centralny, obecnie Bristol, ul. Starowiejska 1, nr rejestru 1077, nowy 1597; 15. Dom Sióstr Miłosierdzia z kaplicą, ul. Starowiejska 2, nr rejestru 1082, nowy 1300; 16. Kamienica Hundsdorfów, ul. Starowiejska 7, nr rejestru 951, nowy 1160; 17. Dom wiejski. Schroedera, ul. Starowiejska 10 a, nr rejestru 338, nowy 496; 18. Dom Abrahama, ul. Starowiejska 30, nr rejestru 338, nowy 496; 19. Kamienica Krenskiego, ul. Świętojańska 55, nr rejestru 954, nowy 1161; 20. Kamienica Orłowskich, ul. Świętojańska 68, nr rejestru 872, nowy 1022; 21. Kamienica Ogończycha-Blocha, ul. Świętojańska 122, nr rejestru 1270, nowy 1782; 22. Biuro Budowy Portu, ul. Waszyngtona 36, nr rejestru 1263, nowy 1769; 23. Hala Targowa, ul. Wójta Radtkego 38, nr rejestru 895, nowy 1044.

Powyższe ustalenia znajdują pełne potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. Przedstawione wyżej wartości historyczne, urbanistyczne i architektoniczne jednoznacznie wskazują, że historyczny układ urbanistyczny śródmieścia Gdyni jest zabytkiem w myśl art. 3 pkt 1 Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami i wyczerpuje dyspozycję art. 6 ust. 1 pkt 1 lit b, co stanowi podstawę do dokonania wpisu do rejestru zabytków.

Wobec powyższego, w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. b oraz art. 9 ust. 1 i 2 w/w Ustawy należało orzec jak w sentencji .

Niniejsza decyzja podlega doręczeniu przez publiczne obwieszczenie, na zasadzie art. 94 w/w Ustawy i art. 49 KPA.

Od decyzji niniejszej przysługuje stronom odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w Warszawie za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji (art. 127 § 1 i art. 129 § 1 i 2 KPA), w drodze publicznego obwieszczenia (art. 94 w/w Ustawy i art. 49 KPA). Doręczenie uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia niniejszej decyzji (art.49 KPA).

Załączniki:

1. wyrys z mapy ewidencji gruntów z zaznaczonymi kolorem czerwonym granicami wpisu do rejestru zabytków
2. pouczenie o skutkach wpisu do rejestru zabytków

Otrzymują:

1. Właściciele nieruchomości i użytkownicy wieczystości gruntów położonych na terenie objętym wpisem

Do wiadomości:

2. Prezydent Miasta Gdyni, Urząd Miasta, Al. Marszałka Piłsudskiego 52/54, 81-382 Gdynia
3. Miejski Konserwator Zabytków w Gdyni, Al. Marszałka Piłsudskiego 52/54, 81-382 Gdynia
4. KOBIDZ, , ul. Szwoleżerów 9, 00-464 Warszawa
5. a/a JBP

ZAŁĄCZNIK NR 1

ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY
DO DECYZJI PWKZ.R.4190-14/2257-2/2007

Numer rejestru A-1815

LEGENDA:

granica wpisu do rejestru historycznego układu urbanistycznego śródmieścia Gdyni

POMORSKI
Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Gdańsku

dr Marian Kwapiński

ZAŁĄCZNIK NR 2
DO DECYZJI PWKZ.R.4190-14/2257-2/2007
NR REJESTRU A - 1815

POUCZENIE O SKUTKACH WPISANIA ZABYTKU NIERUCHOMEGO DO REJESTRU

Z faktu wpisania zabytku do rejestru zabytków wynikają obowiązki i uprawnienia uregulowane n/w przepisami prawa:

- 1) art.5, art. 25 – 30, art. 36, art. 38 – 41, art. 43 – 45, art. 47 – 49, art. 50 ust.3 i 4, art. 71 – 73, art. 76 ust.1, art. 78 ust. 1,2 i 3, art. 108, art. 110, art. 113, art.114, art.117 – 120 **Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2003 r., Nr 162 poz. 1568 z późniejszymi zmianami)**
- 2) § 1; § 3 ust.3; § 4 ust. 1 i 3; § 5 ust. 3; § 7 ust. 1 i 2; § 9; § 10 ust. 1 **Rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 9 czerwca 2004 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich i architektonicznych, a także innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych i poszukiwań ukrytych lub porzuconych zabytków ruchomych (Dz U. z 2004 r. Nr 150 poz. 1579)**
- 3) art. 4 ust.1 pkt 9 lit. d) **Ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz.U. z 1997 r., Nr 16 poz. 89 z późniejszymi zmianami)**
- 4) art.12 ust. 1 pkt 11) **Ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz.U. z 1993 r. Nr 94 poz. 431 z późniejszymi zmianami)**
- 5) art. 7 ust. 7 pkt 10) **Ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 1991 r. Nr 9 poz. 31 z późniejszymi zmianami)**
- 6) art. 13 ust.4, art. 29 ust. 2, art.68 ust.3, art. 73 ust. 4, art. 84 ust. 4, art. 109 ust.1 pkt 4) **Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2000 r. Nr 46 poz. 543 z późniejszymi zmianami)**

Pomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Gdańsku

POMORSKI
Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Gdańsku

dr Marian Kwapiński